

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33Csp/173/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116225693
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2116225693.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: M. L. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., t. č. Z. M. XX, E., o zaplatenie 657,64 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 579,07 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania do zosplatnenia vo výške 1,60 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 579,07 Eur od 06.03.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 76% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Poštová banka, a.s.) sa žalobou zo dňa 10.11.2016, doručenu súdu dňa 21.11.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie mu sumy 657,64 Eur spolu s úrokmi vo výške 804,79 Eur, úrokmi zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 657,64 Eur, vo výške 29,5 % p. a. zo sumy 657,64 Eur, od 11.11.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 657,64 Eur od 11.10.2016 do zaplatenia, poplatky vo výške 54,37 Eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.11.2012 bola medzi ním ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere číslo 9717955012, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver, a to vo výške podľa zmluvy. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej-ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania uviedol v listine „Aktuálny stav úveru“ vyhotovenej ku dňu 31.08.2015. Pôvodný žalobca poukazoval na to, že uvedená listina je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v platnom znení. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak sa žalovaná dostala do omeškania s platením splátok, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pôvodný žalobca si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaná ani napriek zaslanej výzve nezaplatila dlžnú pohľadávku. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej

povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky. Takto určená úroková sadzba je v zmluve dojednaná vo výške 29,5% ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 31.08.2015. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Pôvodný žalobca si uplatňoval voči žalovanej aj príslušné zákonné úroky z omeškania. Žalovanej tiež vznikla povinnosť zaplatiť dlžné poplatky vo výške 54,37 Eur, ktorých výška je tiež zahrnutá v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 31.08.2015. Žalovaná svoj dlh voči pôvodnému žalobcovi nevyrovнала.

3. Uznesením č. k. 33Csp/173/2016-57 zo dňa 14.08.2018 tunajší súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - Poštová banka, a.s. a na jeho miesto vstúpila ako žalobca spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s..

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami riadne doručená, žalovaná sa nevyjadрила, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela.

5. Právny nástupca pôvodného žalobcu v doplnení žaloby zo dňa 28.03.2019 uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovanej došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo zmluvy o úvere, a to tým, že neuhrádzala pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 05.03.2014. Žalovaná uhradila celkovo sumu vo výške 120,93 Eur, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 28,93 Eur na poplatky, suma vo výške 49,64 Eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 42,36 Eur na istinu. Suma vo výške 190,56 Eur predstavuje sumu úrokov a úrokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do 05.03.2014 a suma 340,64 Eur predstavuje sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 05.03.2014 do dňa 31.08.2015. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 25,62 Eur mesačne vždy k 14. dňu v mesiaci, počnúc dňom 14.12.2012. Mesačná splátka vo výške 25,62 Eur pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 23,- Eur a poplatku za poistenie úveru vo výške 2,62 Eur, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná podstatným spôsobom porušila zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 05.03.2014. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 238,69 Eur a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 1,60 Eur, teda spolu vo výške 240,29 Eur, od ktorej odrátal úhrady žalovanej vo výške 49,64 Eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu 190,65 Eur. Následne suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 520,89 Eur a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 92,70 Eur, teda spolu vo výške 613,59 Eur. zrátané úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (190,65 Eur) spolu s úrokmi od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do 10.11.2016 (614,21 Eur) predstavujú sumu vo výške 804,84 Eur, čiže suma vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do dňa 10.11.2016. Suma poplatkov vo výške 54,37 Eur pozostáva z poplatku za poistné vo výške 15,09 Eur, Poplatku za 1. upomienku na úverovom účte zo dňa 20.11.2013 vo výške 9,96 Eur, Poplatku za 2. upomienku na úverovom účte zo dňa 27.12.2013 vo výške 24,90 Eur, Poplatku za upozornenie pred výzvou zo dňa 13.02.2014 vo výške 1,10 Eur a Poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 05.03.2014 vo výške 3,32 Eur.

6. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.11.2012, Sadzobník poplatkov, Výzvu na úhradu dlžnej sumy, fotokópiu doručenky, Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička, Aktuálny stav úveru, Všeobecné obchodné podmienky, Zmluvu o postúpení pohľadávok, Spôsob výpočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, Kalkulačku pre výpočet RPMN.

7. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

9. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

10. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle podľa § 297 písm. b) CSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou a obsahom predložených listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

12. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 14.11.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 700,- Eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 29,5 %, RPMN vo výške 37,01 % a priemernou hodnotou RPMN vo výške 45,60 %. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 60 mesačných splátkach vo výške 25,62 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 14.12.2012 a posledná splátka dňa 14.11.2017. Upozornením - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 13.02.2014 právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil, že je v omeškaní so splácaním dlhu viac ako 3 mesiace, pričom v prípade neuhradenia dlžnej sumy bude oprávnený úver zosplaniť. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 05.03.2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že úverová pohľadávka sa stáva k 05.03.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy. Zásielku žalovaná prevzala dňa 20.03.2014. Žalovaná na predmetný úver zaplatil celkom sumu 120,93 Eur, ktoré skutkové tvrdenia žalobcu žalovaná nepoprela, preto sa považujú za nesporné, keď zároveň uhradenie sumy 120,93 Eur pred podaním žaloby vyplýva aj z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.08.2015 (na č. I. 38 „Zaplatené splátky“). Žalovaná nepoprela skutočnosti uvádzané v žalobe.

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 788 ods. 1 OZ, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

25. Podľa § 788 ods. 2 OZ, poisťná zmluva obsahuje najmä a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy, b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné, c) poisťnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťnú zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

26. Podľa § 791 ods. 1 OZ, pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

27. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB v období od 13.11.2013 do 10.06.2014 bola vo výške 0,25%.

31. Pôvodný žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 14.11.2012 zmluvu o úvere, na základe ktorej pôvodný žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 700,- Eur, s ročnou úrokovou sadzbu

vo výške 29,50 %, RPMN vo výške 37,01 % a priemernou hodnotou RPMN vo výške 45,60 %, pričom výška nákladov bola uvedená v sume 634,97 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 60 mesačných splátkach vo výške 25,62 Eur. Zmluvne bol dohodnutý základný súbor poistenia. Prvá splátka bola splatná dňa 14.12.2012 a posledná splátka dňa 14.11.2017. Z Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 05.03.2014 vyplýva zosplatnenie úveru ku dňu 05.03.2014. Pohľadávka pôvodného žalobcu bola v priebehu konania postúpená na súčasného žalobcu. Žalovaná zaplatila na predmetný úver celkom sumu 120,93 Eur. Žalovaná žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprela.

32. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z. z., zákona č.250/2007 Z. z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

33. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujúcu ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 25,62 Eur bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje predmetná zmluva neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je v zmluve vôbec uvedený. Zákonom požadovaná náležitosť zmluvy je uvedenie „celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, a nie uvedenie „celkovej čiastky úveru“, čo je úplne iný termín a tomuto zodpovedá suma 700,- Eur. Okrem toho, z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je zrejmé, že zákon vyžaduje tento údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, „vypočítaný“, t. j. vyžaduje uvedenie konkrétnej sumy v správnej výške, čo splnené nebolo. Je tomu tak z dôvodu, že celková výška nákladov bola uvedená v nesprávnej výške 634,97 Eur, hoci náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 837,20 Eur (25,62 Eur x 60 splátok = 1.537,20 Eur mínus suma úveru 700,- Eur = 837,20 Eur). Zo všetkého uvedeného dospel súd k závere, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a spotrebiteľ nemal ani možnosť sa k takémuto údaju dopracovať. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by sa i požadovaný údaj uvádzal v obchodných podmienkach, uvedené

by nepostačovalo, pretože z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je.

34. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej

35. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov.“

36. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a C. K., súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súdne vytykal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuviedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a údaju o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuviedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy jednoznačne určoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017. Súd ešte dodáva, že pre posúdenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je (pre absenciu prechodných ustanovení k zmene úpravy) potrebné aplikovať ustanovenia zákona účinné v čase uzatvorenia zmluvy. Súd pritom odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom odvolací súd vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenenie pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

37. Ako už súd uviedol, v prejednávanom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Keďže žalovaná z poskytnutého úveru vo výške 700,- Eur zaplatila celkom sumu 120,93 Eur, súd jej vo výroku I. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (ktorý je z dôvodu postúpenia pohľadávky v konaní aktívne vecne legitimovaným) zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 579,07 Eur (700,- Eur - 120,93 Eur) a vo zvyšku žalobu vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

38. V zmluve o úvere v časti, ktorá bola jediná individuálne dojednaná sa uvádza len Základný súbor poistenia, v zmluve sa neuvádza ani len výška mesačnej splátky poistného, ktorá sa uvádza len v Sadzobníku poplatkov, ďalej v predloženom aktuálnom stave úveru vo výške 2,62 Eur. Z aktuálneho

stavu úveru je zrejmé, že časť zaplatených splátok započítal žalobca aj na poistné. Zo Zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poistnej zmluvy. Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poistné, preto súd všetky zaplatené splátky započítal na istinu.

39. Vzhľadom k vyššie uvedenému, keďže súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, súd len stručne uvádza k uplatnenému nároku žalobcu na zmluvný úrok po splatnosti, že Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom.

40. Keďže žalovaná peňažný záväzok včas a riadne nesplnila, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 579,07 Eur i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z jednotlivých splátok vyčíslený od 15.02.2012 do zosplatnenia úveru v doplnení žaloby v celkovej sume 1,60 Eur, ktorý úrok z omeškania súd žalobcovi priznal, keď žalovaná začiatok omeškania ani sumu vyčísleného úroku z omeškania do predčasného zosplatnenia úveru nespochybnila. Následne došlo k zosplatneniu úveru ku dňu 05.03.2014, ktorá skutočnosť rovnako nebola medzi stranami sporná. S poukazom na nariadenie vlády SR č.87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu, t. j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení vo výške 8,25% ročne. Žalobca si však uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,25% a keďže súd je viazaný petitom žaloby, priznal mu úrok z omeškania v ním uplatnenej výške. Odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru sa žalovaná dostala do omeškania so sumou 579,07 Eur, keďže mala vrátiť sumu istiny 700,- Eur, pričom do zosplatnenia podľa Aktuálneho stavu úveru na č. I. 38 zaplatila v období od 14.12.2012 do 05.03.2014 celkom sumu 120,93 Eur. S poukazom na uvedené súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy dlžnej istiny po dni zosplatnenia (579,07 Eur), teda od 06.03.2014 až do zaplatenia. Hoci žalobca si v konaní uplatňoval aj nárok na vyčíslený úrok z omeškania po zosplatnení úveru vo výške 92,70 Eur (rub č. I. 68), súd mu takto vyčíslený úrok z omeškania nepriznal, nakoľko bol vypočítaný z nesprávnej sumy (v ktorej bolo okrem istiny zarátané aj príslušenstvo a zároveň plnenia neboli započítané na istinu).

41. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú v časti o zaplatenie sumy 597,07 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 1,60 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 597,07 Eur od 06.03.2014 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

42. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola priznaná suma 579,07 Eur s príslušenstvom, pri žalovanej sume vo výške 657,64 Eur, hrubý úspech žalobcu 88% a hrubý úspech žalovanej 12%, potom čistý úspech žalobcu je 76% (88% - 12% = 76%), na ktoré má žalobca voči žalovanej nárok. Dôvody pre postup podľa § 257 CSP neboli v konaní stranami sporu tvrdené a dôvodnosť postupu podľa uvedeného ustanovenia nebola zistená ani súdom. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením súdny úradník

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).